

СЬОГОДНІ В КІРОВОГРАДІ
ПРОХОДИТЬ XXIII ОБЛАСНА
КОМСОМОЛЬСЬКА ЗВІТНО-
ВИБОРНА КОНФЕРЕНЦІЯ

ПАЛКИЙ ПРИВІТ ДЕЛЕГАТАМ!

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 29 грудня 1984 року

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

№ 155 (3506).

Ціна 2 коп.

Члени комсомольсько-молодіжної бригади Володимира Бадова з Кіровоградського заводу «Гідросила» можуть на хвилину перевести дух: планове завдання чотирьох років п'ятиріччя вони завершили 10 грудня. Поза всяким сумнівом, отак разом, ударно, вони зустрінуть і 40-річчя Перемоги та 50-річчя стахановського руху.
Фото В. ГРИВА.

ГОВОРЯТЬ ДЕЛЕГАТИ

Катерина ГАЛАН, делегат XXIV з'їзду ЛКСМ України, доярка колгоспу «Ленінський шлях» Новоірхангелівського району, групкомсорг КМК.

Наш комсомольсько-молодіжний колектив теж звітує про дострокове виконання взятих зобов'язань: при заданні надійти до 3 тисячі кілограмів молока від корови взяли більш як по 3600. Особисте річне завдання виконала до Дня народження Ленінського комсомолу, а сьогодні доповідаю обласній звітно-виборній комсомольській конференції, щодо чотиритисячний рубіж.

Петро ОЛЬХОВИЙ, групкомсорг КМК КамАЗівського заводу Протопівської дільниці вуглерозізу «Бандулівецький».

Усі комсомольці нашої бригади відзначені почесними знаками ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць» п'ятиріччя. Вважаємо, що притаманний нашому віку максималізм має застосовуватись саме у праці, а не в розмовах.

Виробниче завдання 1984 року ми успішно виконали, дотримавши слова зробити це до Дня народження комсомолу. Нині на трудовому календарі КМК уже березень 1985-го. Понад план маємо 55 тисяч тонн вугілля.

Звітуючи конференції обласної комсомолі, беремо урочисте зобов'язання: план одинадцятирічної п'ятирічки виконати достроково, до серпня 1985 року, напередодні свого професійного свята — Дня шахтаря.

Олександр РИВКІН, механізатор з 6-го загального екіпажу з першої тракторної бригади колгоспу «Дружба» Долинського району.

— Бригада наша носить звання колективу комуністичної праці, і це зобов'язує до стабільно високих результатів. Бригадир Михайло Степанович Шумейко знає, що головне — дати вихід нашому комсомольському зав'язу, а результати не забаряться.

Збирали ми гібридну кукурудзу. Знали із самого початку, що третина із тих 380 гектарів загальногосподарських кукурудзаних площ за нами, комсомольцями. І впорали вчасно, і вчасно вивезли.

ДОСТРОКОВО

ТРУДІВНИКИ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ ОБЛАСТІ ДОСТРОКОВО, 27 ГРУДНЯ, ЗАВЕРШИЛИ РІЧНИЙ ПЛАН ПО РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ І ВИПУСКУ БІЛЬШОСТІ НАПВАЖЛИВИХ ВИДІВ ВИРОБІВ.

Попереду — молоді водії

Групкомсорг комсомольсько-молодіжного колективу АТП «Нерудпром» (смт Побузьке) Віктор Шевчук за високі показники у виробництві та вуглетрієпільковій роботі цього року був занесений на селіщину Дошкуну пошани.

Фініш четвертого року п'ятирічки комсомольський патажок зустрічає з такими показниками: планове завдання по перевезеннях він своїм «КамАЗом» перекрив майже на 3 тисячі тонн. Економія паливно-мастильних матеріалів складає майже 900 кілограмів.

Д. ДЕРМЕНЖІ.
Голованівський район.

СЛОВО ВЕТЕРАНА

З КОМСОМОЛОМ — НАЗАВЖДИ

Я належу до покоління перших комсомольців. У Спільці майже з перших днів її створення. Всі ці роки ми йшли спільним шляхом. Нелегким, тернистим, але переможним. Це доведено самою історією. У нас спільна комсомольська біографія. Різня тільки в тому, що моя вже написана, а його, вічно юного і бойового комсомолу нашого, постійно твориться. Щодня, щоднини, щомиті.

До колективізації в Петровому було дві комсомольські організації: територіальна, при сільській Раді, і у семирічній школі. Я навчався у цій школі, тут і став членом комсомольського осередку.

У країні не вистачало хліба, 1928 року загинули озими в ряді районів України і Північного Кавказу. Труднощами скористалися куркулі, які захопили зерно в землю, відмовлялись його продавати, вимагаючи підвищення цін утричі. Погрожуючи голодом, куркульство прагнуло до реставрації капіталізму. Наші комсомольці під керівництвом комуністів, яких очолював директор школи П. М. Бондаренко, відшукували хліб, забирали і здавали державі.

Словом, наш ентузіазм і комсомольський гарт не даремно оспівано у піснях. Але я не поділяю думки про те, що, мовляв, сучасна молодь, сучасні комсомольці не мають того гарту, того ентузіазму, який мали комсомольці перших поколінь. Просто мені здається, що ми їх довго опікаємо. Нашому поколінню в 17 років довіряли виконання серйозних справ державно-політичної ваги нарівні з комуністами. Сьогодні ж комсомольців такого віку мало привчаємо відповідати за свою роботу, за своє навчання, за свої вчинки. А нинішнє ж покоління значно освіченіше, ніж наше. І в більшості комсомольських організацій вирує справді цікаве, справді комсомольське життя. Я

знаю про це, бо часто зустрічаюся з молоддю. Хочеться тільки, щоб так було повсюди і завжди. Про це і будуть говорити на своїй XXIII обласній звітно-виборній конференції комсомольці, яких я вітаю сьогодні від імені комсомольців 20-х років.

А коли потрібен буде нам досвід і наша порада — ми охоче допоможемо. Ветерани, які одержали у комсомолі справжній гарт, не перестають почувати себе комсомольцями.

Г. ЛЕВЧЕНКО,
комсомолець 20-х років, член КПРС.
Петрівський район.

ТРУДИСЯ ЧЕСНО!

Того дня гостями Новомиргородського міського будинку культури були енергетики. За святковими столиками зібралися ветерани і молоді робітники. «Робота у нас особлива — ми даруємо людям світло», — так почав свій виступ начальник району електричних мереж М. О. Бондаренко. Відбулося урочисте вручення медалей «Ветеран праці» кращим виробничникам.

Тридцять два роки пропрацював у мережі Д. Г. Жеребенко. Відмінний спеціаліст, трудолюбивий і скромний, він став для товаришів прикладом. У колективі знають всі: якщо треба зробити тонку і точну роботу — її, як правило, доручають А. Я. Романенку...

Хвилююча подія відбулася того вечора у житті Олега Григор'єва — його урочисто прийняли у робітничу сім'ю. Перев'язуючи Олега червоною стрічкою з написом: «Молодий робітник», В. Д. Бриленко, учасник Великої Вітчизняної війни, ветеран праці, сказав просто: «Трудися, сину, чесно!».

Л. СМОЛЯК.

ВІД КОНФЕРЕНЦІЇ ДО КОНФЕРЕНЦІЇ

В обласній комсомольській організації на сьогодні понад 146 тисяч чоловік.

Справжньою школою комсомольського гарту, школою професійної майстерності і духовного змужніння спільно стали комсомольсько-молодіжні колективи. Нині їх працює в області 1471, в тому числі в промисловості 455, в сільському господарстві — 554.

СЕРПЕНЬ 1982 РОКУ. Повідомлення про нове досягнення радянської науки і техніки прикувало до себе увагу людей усього світу. У Радянському Союзі було здійснено запуск космічного корабля «Союз

Т-7», у складі екіпажу якого — вихованець Кіровоградської обласної комсомольської організації, командир корабля двічі Герой Радянського Союзу, льотчик-космонавт СРСР, полковник Л. І. Попов, бортінженер кандидат технічних наук О. О. Серебров і космонавт-дослідник С. Є. Савицький.

ГРУДЕНЬ 1982 РОКУ. За високі результати у Всесоюзному соціалістичному змаганні за гігну зустріч 60-ї річниці утворення СРСР, успішне виконання державного плану економічного і соціального розвитку СРСР місто Світловодськ нагороджене переходним Червоним прапором ЦК КПРС, Ради Мі-

ністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ.

ТРАВЕНЬ 1984 РОКУ. Учніський виробничий бригаді Комишуватської середньої школи присуджено премію Ленінського комсомолу. Участь в учнівській бригаді стала для юних гіталоців школою працелюбства, майстерності, дослості, трибуною досвіду знатних хліборобів-земляків.

ЖОВТЕНЬ 1984 РОКУ. Музей підпільної комсомольської організації «Спартак» із с. Красногір'я Голованівського району присуджено республіканську премію імені М. Островського, якої він удостоєний за успіхи у військово-патрістичному вихованні підростаючого покоління.

МІСТО, НАРОДЖЕНЕ ДРУЖБОЮ

Тридцять літ тому на схилі Табурищенського мису закінчилася робота. Сюди, на будівництво Кременчуцької ГЕС, яку було оголошено Всесоюзною комсомольською ударною будовою, разом з досвідченими будівельниками з'їжджалися юнаки і дівчата з усіх куточків країни. Вже на кінець 1959-го тут працювало більше 9 тисяч молодих робітників. У квітні 1960-го за путівками ЦК ЛКСМУ на будову приїхало близько 5 тисяч юнаків та дівчат. Представники 41 національності України Рад споруджували гідроелектростанцію, зводили квартали нового міста. На початку вересня 1959 року через шлюз проїхав перший навазан суден, а через три місяці дав струм перший агрегат.

Під час мітингу з нагоди пуску ГЕС будівельники рапортували: піднято більше 100 мільйонів кубічних метрів землі і скельних порід, укладено більше мільйона кубометрів бетону і залізобетону, змонтовано 22 тисячі тонн металоконструкцій і обладнання, створено водосховище в 13,5 мільярда кубометрів, здано в експлуатацію 83 тисячі квадратних метрів житла. І майже 13-кілометрова гребля перетнула Славутич.

Тоді більше 15 тисяч будівельників були відзначені пам'ятним знаком ЦК ВЛКСМ «Ударникові будівництва Кременчуцької ГЕС». А бетоннику І. Буднику, арматурнику М. Карпову, гідромонтажнику В. Харитонову, електромонтажнику Д. Коваленку було присвоєно високе звання Героя Соціалістичної Праці; 509 кращих робітників, інженерно-технічних працівників наго-

роджені орденами й медалями. За двадцять п'ять літ турбіни електростанції дали понад 35 мільярдів кіловат-годин електроенергії. Більш як у десять разів збільшилися всі затрати на будівництво ГЕС.

Гідроелектростанція стала перлиною міста. Далеко за його межами відомі й інші його підприємства, які випускають конструкції зі збірного залізобетону, фарфор, скло, теплоізоляційні матеріали, меблі, метал, унікальні прилади.

205 комсомольсько-молодіжних колективів міста і району нині стали на ударну Вахту пам'яті — Вахту миру. У десяти заводських, двох транспортних, 10 сфери

обслуговування комсомольських організацій розгорнулося соціалістичне змагання до 40-річчя Великої Перемоги. Молоді виробничники захищали у своїй колективній героїчній підпільній комсомольській організації «Молода гвардія» та «Спартак», Героя Радянського Союзу Івана Конька — уродженця села Табурища, який із бійцями свого взводу форсував річку Прут і протягом доби відбив сім ворожих контратак. Лейтенант Іван Конько навечно занесений у списки обласної комсомольської організації.

На трудовій вахті переможець соціалістичного змагання на честь 25-річчя пуску ГЕС колектив гідротурбінного цеху, який очолює комуніст Віктор Семенович Бабанський. В рахунок дванадцяти п'ятиріччя працюють комсомольці з бригади лауреата премії Ленінського комсомолу, делегата XIX з'їзду ВЛКСМ Миколи Петрова (завод чистих металів). Широкий проспектом Леніна, де красуються палаци культури, школи, житлові будинки, парки і сквери, до обелісків слави йдуть сьогодні вихованці дитячої морської флотилії, які назвали свій слагманський корабель «Герой «Спартак». Паузи, щоб скласти колишнім фронтовикам і першим творцям гідроелектростанції рапорт про свої успіхи в навчанні, початковій військовій підготовці, про участь у всесоюзній експедиції «Літопис Великої Вітчизняної».

Звідси, з Табурищенського мису, підіймаються лінії електропередач, які дають струм в об'єднану енергосистему країни. Звідси, з берегів Дніпра, де красується молоде місто, народжене дружною, задивляються на свою щасливу зорю сини і внуки людей, які гордо називають себе Будівельниками. Світла тобі, Світловодськ!

М. ВІНЦЕВИЙ.
Фото І. КОРЗУНА.

ЗАХОПЛЕННЯ

Метал оживляють любов'ю

БУЛА одна деталь, якою виробив Володимир Дяков, інженера з комбикормового заводу, суттєво відрізнявся від інших подібних експонатів недавньої районної виставки творів народного мистецтва. Майстри чеканки здебільшого віддають перевагу тонкому металові: обробляти легше. А ось Володя навпаки. Майже всі його твори були виготовлені з листів заготовок майже в півміліметра і разом з тим вражали витонченістю й красою.

Кілька разів спроби зустрітися з умільцем завершувалися безуспішно. Врешті-решт, наше побачення відбулося... у борцівському залі. Саме там він проводить кілька вечорів на тиждень, тренуючи вихованців сільськогосподарського технікуму. І не можна було втриматися від запитання: де на все він бере час? Адже, крім спорту, захоплюється радіотехнікою, електронікою, літературою, малюванням. Та ще й у цьому переплетінні великих і малих справ знаходиться місце для улюбленого заняття — карбування.

Володине захоплення має майже десятирічну історію. Ще коли служив на флоті, друзі навчили три-

мати в руках карбувальний інструмент, показали найпростіші прийоми роботи. А почуття прекрасного виховував у собі, відвідуючи ленинградські музеї, на що витрачав усі матросські звільнення до міста. В Ермітажі, наприклад, побував тоді шість разів!

ЙОГО роботи репродукціями назвати не можна. Адже героїв поштових відомих художників він зображує дещо по-своєму, такими, якими їх розуміє або хотів би бачити. Важливо те, що в літературних та історичних образах Володимир Дяков старається знайти риси сучасни-

ка, патріотизм, героїзм і жар сердець сьогоднішніх юнаків і дівчат.

Працює Володя легко й охоче. З-під виготовлених власними руками інструментів народжуються вписані лінії майбутнього твору. Море, одинокий парус, чайка... Поряд з історичною він багато трудиться над темою моря. Мабуть, педарма з усіх художників найбільше любить картини Айвазовського.

— Метал оживив з любов'ю, — так сказав мені Дяков на прощання. — З любові до життя, до людей. Адже мої роботи — це не просто картини на міді чи латуні. Це те, чим я живу, в що вірю, чим захоплююся.

О. ГАВРИЛЕНКО.
м. Бобринець.

Чи добре знаєте ви свою історію?

Дорогий друже!

З того часу, як засяяв на твоїх грудях комсомольський значок, і з хвилюванням узяв ти до рук тількино вручену тобі червону книжечку з профілем вождя, твоє життя стало невіддільним від життя Спілки.

Та чи добре знаєш ти історію ВЛКСМ, і, зокрема, комсомолу Кіровоградщини, той славний бойовий і трудовий шлях, який пройшла твоя обласна комсомольська організація за 66 років існування! Перевір себе, відповідаючи на запитання нашої вікторини.

1. Назви день народження Єлисаветградської комсомольської організації.

2. Де і коли організувався на території області один із перших сільських комсомольських осередків?

3. У 1929 році до Єлисаветградського округу було направлено 265 передових робітників — двадцятип'ятитисячників, 166 кращих трудівників відправила на село «Червона зірка». Ім'я якого комсомольця-червонозорівця стало незабаром відоме всій республіці? Яке господарство довелося йому підіймати?

4. Де і коли починав свій трудовий шлях знатний хлібороб країни, двічі Герой Соціалістичної Праці О. В. Гіталов?

5. Ім'я якого нашого земляка, вихованця обласної комсомольської організації, пов'язане з французьким рухом Опору? Що ви знаєте про героя?

6. Які обласні комсомольські будови останніх п'ятирічок ви знаєте? Які будови Кіровоградщини були оголошені республіканськими і всесоюзними?

Від редакції. Відповіді на вікторину надсилайте протягом 15 днів з дня виходу сьогоднішнього номера. Відповідь на кожне запитання буде оцінюватися за п'ятибальною системою. Отже, переможцю треба набрати 30 балів. Відповіді мають бути вичерпними. Переможця чекає цінний подарунок.

Р. С. На конверті не забудьте написати: «Вікторина-84».

Комсомол, вирушай!

Музика Ю. РОЖАВСЬКОЇ.

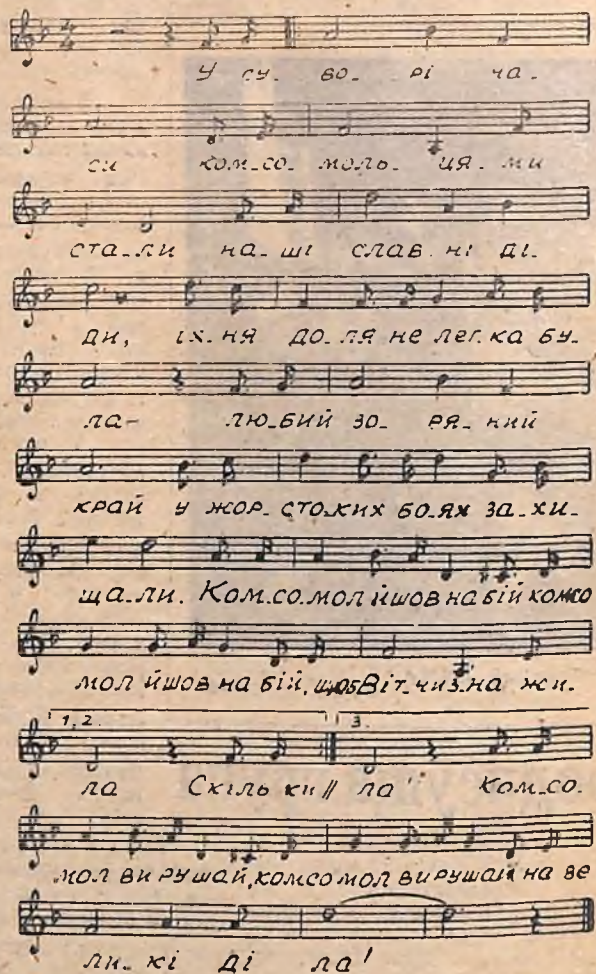
Слова Л. РЕВИ.

У суворі часи
Комсомольцями стали
Наші славні діди.
Іхня доля нелегка була —
Любий зоряний край
У жорстоких болях захищали.
Комсомол йшов на бій,
Комсомол йшов на бій,
Щоб Вітчизна жила.
Скільки їх, молодих,
Бойових і завзятих
Залишилось навіч.
На полях по дорогах війни...
То за мир на землі

Полягли комсомольці-орляти,
Комсомол, зберігай,
Комсомол зберігай
Світлу пам'ять про них.

Ми у сонячні дні
Комсомольцями стали.
Мирні справи вершимо
Нам, хлоп'ята, країна дала,
Збережем рідний край.
І весну, що вони відстояли,
Комсомол, вирушай,
Комсомол, вирушай
На великі діла!

ПОМІРНО, СТРИМАНО

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

На українській мові.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45 00; відповідального секретаря — 2-46 87; відділу комсомольського життя — 2-46 57; листів і масової роботи — 2-45 36; пропаганди — 2-45 38; учнівської молоді — 2-46 87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45 35; оголошень — 2-56 65; коректорської — 3-61 83; нічної редакції — 3-03 53.

Газета виходить у п'ятницю, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.